

kravet om straksaktivering og kravet om mindst 75 pct. aktivering i aktiveringsperioden fremstå for ufleksibelt set i forhold til Arbejdsformidlingens muligheder for at tilvejebringe relevante tilbud.

Det foreslås derfor, at der ikke centralt fastsættes bestemmelser om ophold mellem tilbud. Princippet om kontinuerlig aktivering og styring via 75 pct. kravet opretholdes. Det vil herefter være de regionale arbejdsmarkedsråd, der kan fastsætte retningslinier for ophold mellem tilbud, der passer til de regionale målgrupper og tilbudsmuligheder.

6. Nedsættelse af pligten til supplerende tilbud ved ordinært arbejde ved ændring af bekendtgørelse om en aktiv arbejdsmarkedsindsats

Der er som led i reformens 3. fase givet ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, at retten og pligten til tilbud helt kan bortfalde, når ledige har eller selv finder ordinær beskæftigelse.

Denne hjemmel er i aktivbekendtgørelsen udmøntet således, at pligten til tilbud om aktivering bortfalder, hvis den ledige har ordinær beskæftigelse, der fast udgør 25 timer ugentlig eller mere.

Det foreslås, at pligten til tilbud om aktivering bortfalder, hvis den ledige har ordinær beskæftigelse, der fast udgør 20 timer ugentligt eller mere.

Med forslaget vil de praktiske problemer, der er forbundet med at fremskaffe supplerende aktivering blive mindre. Forslaget vil også betyde, at vanskelighederne med at finde egnede, målrettede tilbud, bliver mindre, og der vil være tale om en øget kvalitet i den supplerende aktivering.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om en større fleksibilitet i aktiveringsindsatsen for ledige på 58 og 59 år kan medføre en reduktion af aktiveringsindsatsen for denne gruppe. Hvis det antages, at forslaget medfører en halvering af aktiveringsindsatsen for aldersgruppen, vil det medføre en årlig mindredgift til aktivering på ca. 225 mill. kr. Mindredgiften vil dog skønsmæssigt kun udgøre ca. 135 mill. kr. i år 2000.

Forslaget om at sammenlægge puljejob og offentlig jobtræning vil medføre øgede udgifter fra aktivrammen til aktivering men til gengæld mindredgifter hos de offentlige arbejdsgivere, der anvender puljejob. Årsagen er, at arbejdsgiverne i forbindelse med puljejob selv finansierer 10 pct. af udgifterne, mens udgifterne i forbindelse med offentlig jobtræning næsten fuldt ud finansieres af aktivrammen. Det skønnes, at forslaget medfører merudgifter fra aktivrammen på

ca. 30 mill. kr. i år 2000 og ca. 50 mill. kr. i de efterfølgende år. Forslaget skønnes til gengæld at give tilsvarende mindredgifter for de offentlige arbejdsgivere, heraf ca. 25 mill. kr. til kommunale og amtskommunale arbejdsgivere i år 2000 og ca. 40 mill. kr. i de kommende år.

Forslaget om at indføre arbejdspraktik som et nyt redskab skønnes at medføre, at ca. 10.000 ledige årligt påbegynder i arbejdspraktik. Det medfører skønsmæssigt udgifter fra aktivrammen til arbejdspraktik på ca. 75 mill. kr. årligt. Placering i arbejdspraktik erstatter dog i et vist omfang andre instrumenter som privat jobtræning og uddannelse. Det skønnes, at forslaget om arbejdspraktik samlet er neutralt i forhold til aktiveringsudgifterne fra aktivrammen, idet merudgifterne til arbejdspraktik stort set modsvares af mindredgifter til privat jobtræning og uddannelse.

Forslaget om at afskaffe 4-ugersreglen vil medføre, at aktiveringsindsatsen kan gøres mere fleksibel, hvilket skønnes at medføre et mindre fald i den samlede aktiveringsindsats. Det skønnes, at forslaget på den baggrund vil medføre mindredgifter til aktivering på ca. 100 mill. kr. om året.

De øvrige forslag skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Samlet skønnes lovforslaget og bekendtgørelsesændringerne på den baggrund at medføre statslige mindredgifter til aktivering på ca. 200 mill. kr. i år 2000 og ca. 275 mill. kr. i de efterfølgende år.

De statslige mindredgifter til aktivering kan indebære afledte merudgifter til dagpenge.

Lovforslaget med tilhørende bekendtgørelsesændringer skønnes samlet at medføre mindredgifter i kommuner og amter på 25 mill. kr. i år 2000 og 40 mill. kr. i de efterfølgende år.

Samlet skønnes lovforslaget med bekendtgørelsesændringer dermed at medføre mindredgifter for det offentlige på 225 mill. kr. i år 2000 og 315 mill. kr. i de efterfølgende år.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes samlet ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige, idet der er tale om såvel lettelser som merbelastninger.

Erhvervs-mæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at have direkte økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Arbejdspraktikordningen vil kunne gøre det lettere for virksomhederne at få den nødvendige arbejdskraft med de rigtige kvalifikationer.